

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2020 m. lapkričio 30 d.
Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Ilona Mateikienė, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi nuteistojo Aurimo Drižiaus, asmens kodas 36808110026, prašymą dėl nuosprendžio dalies panaikinimo,

n u s t a t ė :

Aurimas Drižius Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019 m. gruodžio 3 d. nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1-1725-961/2019 pripažintas kaltu pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – ir BK) 154 straipsnio 2 dalį, 313 straipsnio 2 dalį, paskiriant subendrintą bausmę – laisvės atėmimą 10 mėnesių. Vadovaujantis BK 64 straipsnio 1, 3 dalimis, paskirta bausmė subendrinta su 2018 m. liepos 2 d. Vilniaus miesto apylinkės teismo nuosprendžiu paskirta subendrinta 2 metų laisvės atėmimo bausme, ir Aurimui Drižiui skirta galutinė bausmė – laisvės atėmimas 2 metams 5 mėnesiams, bausmę atliekant pataisos namuose. Vadovaujantis BK 75 straipsnio 1, 3 dalimis, Aurimui Drižiui paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymas atidėtas trejiems metams, įpareigojant jį visą bausmės vykdymo atidėjimo laiką neišvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų be probacijos tarnybos leidimo, bei uždraudžiant bausmės vykdymo atidėjimo laikotarpiu skelbti informaciją apie Laimutę Stankūnaite, Deimantę Stankūnaite, Violetą Naruševičienę ir Orintą Naruševičiūtę, siejančią jas su pedofilijos skandalu, bei naudoti jų atvaizdus

Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO duomenimis Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019 m. gruodžio 3 d. nuosprendis įsiteisėjo 2020 m. balandžio 7 d.

Vilniaus miesto apylinkės teisme gautas nuteistojo Aurimo Drižiaus prašymas, kuriame aptartas nuosprendžio nepagrįstumas, nurodoma, kad minėtu nuosprendžiu, be laisvės atėmimo, jam buvo paskirta ir kita bausmė – be probacijos tarnybos leidimo neišvykti iš gyvenamosios vietos (rajono) ribų. Nurodoma, kad ši bausmė yra perteklinė, nes jis yra žurnalistas, nuolat tenka keliauti po Lietuvą susitinkant su žmonėmis. Tokia bausmė kenkia darbui, nes jis negali niekur važiuoti ar atlikti savo tiesioginio darbo ir pareigų, taip pat padidina ir savaitraščio „Laisvas laikraštis“ išlaidas, kadangi jis spausdinamas Lenkijoje ir tenka papildomai samdyti paslaugas už šio leidinio pristatymą. Nesant tokiam ribojimui, galėtų pats nuvykti į spaustuvę ir atvežti leidinius, taip sutaupydamas kelis šimtus eurų per mėnesį. Prašo panaikinti nuosprendžio dalį, kuria jis įpareigotas be leidimo neišvykti už rajono ribų, ir leisti laisvai keliauti darbo reikalais.

Prašymas atmestinas.

Pagal nuosprendžio priėmimo metu galiojusią BK 75 straipsnio redakciją asmeniui, nuteistam laisvės atėmimu už vieną ar kelis nesunkius ar apysunkius tyčinius nusikaltimus ne daugiau kaip ketveriems metams arba ne daugiau kaip šešeriems metams už dėl neatsargumo padarytus nusikaltimus, teismas gali atidėti paskirtos bausmės vykdymą nuo vienerių iki trejų metų. Bausmės

vykdymas gali būti atidėtas, jeigu teismas nusprendžia, kad yra pakankamas pagrindas manyti, kad bausmės tikslai bus pasiekti be realaus bausmės atlikimo. Atidėdamas bausmės vykdymą, teismas paskiria nuteistajam vieną ar kelias tarpusavyje suderintas šio kodekso IX skyriuje numatytas baudžiamojo poveikio priemones ir (ar) pareigas, tame tarpe ir neišvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų be nuteistojo priežiūrą vykdančios institucijos leidimo.

Laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo institutas yra išskirtinė išlyga nuteistajam, kuriam nuosprendžiu paskiriama laisvės atėmimo bausmė. Toks asmuo privalo tiksliai ir be pažeidimų vykdyti teismo paskirtas pareigas, baudžiamojo poveikio priemones ar draudimus. Teismas pažymi, kad įpareigojimas be priežiūrą vykdančios institucijos leidimo neišvykti yra ne bausmė, o vienas švelniausių įpareigojimų, skiriamų atidedant laisvės atėmimo bausmės vykdymą. Iš tiesų tais atvejais, kuomet įpareigojimas nepagrįstai apsunkina asmens darbinę veiklą, jis, esant pagrindui, galėtų būti pakeistas arba panaikintas. Tačiau bylos duomenys nepatvirtina A. Drižiaus prašyme nurodytų aplinkybių apie jo profesinės veiklos nepagrįstą apsunkinimą.

2020 m. lapkričio 23 d. teisme gautas Lietuvos probacijos tarnybos Vilniaus regiono skyriaus pranešimas apie A. Drižiui teismo paskirtų įpareigojimų bei kitų probacijos sąlygų laikymąsi ir probacijos rezultatus. Pranešime nurodoma, kad priežiūros laikotarpiu įpareigojimo neišvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų be Probacijos tarnybos leidimo pažeidimo faktų nenustatyta, į Vilniaus regiono skyrių su prašymais leisti išvykti nesikreipė. Taigi, A. Drižius šio teismo įpareigojimo nebuvo pažeidęs, kas teigiamai charakterizuoja nuteistąjį. Tačiau, kaip minėta, jis nei karto nesikreipė dėl leidimo išvykti, todėl teismas neturi pagrindo konstatuoti, kad A. Drižiaus darbo funkcijos pernelyg apsunkintos minėtu įpareigojimu. Pažymėtina, kad A. Drižiui nebuvo ir nėra uždrausta išvykti iš savo gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų, tam tereikia kreiptis į probacijos specialistą ir gauti leidimą, kas tikrai nėra sudėtinga procedūra ir pagal esamus duomenis tikrai nenustatyta pagrindo manyti, kad toks leidimas gali būti neišduotas. Kadangi A. Drižius nė karto nesikreipė į Probacijos tarnybą dėl minėto leidimo, prašymas panaikinti įpareigojimą neišvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų be probacijos tarnybos leidimo atmestinas kaip nepagrįstas.

Atkreiptinas dėmesys, kad pagal Lietuvos Respublikos probacijos įstatymo 14 straipsnio 3 punktą viena iš bendrųjų probuojamojo pareigų yra pranešti probuotojui apie savo gyvenamąją, darbo ar mokymosi vietą, išvykimą už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų. Taigi, nors ši bendroji pareiga nesusijusi su leidimo išvykti gavimu, tačiau bet koku atveju nuteistasis turi kreiptis į Probacijos tarnybą (skyrių).

Taip pat teismas pažymi, kad Lietuvos probacijos tarnybos Vilniaus regiono skyriaus pranešime dėl A. Drižiui paskirto draudimo (skelbti informaciją apie Laimutę Stankūnaitę, Deimantę Stankūnaitę, Violetą Naruševičienę ir Orintą Naruševičiūtę, siejančią jas su pedofilijos skandalu, bei naudoti jų atvaizdus) vykdymo nurodyta, kad A. Drižius savo Facebook profilyje dalinosi straipsniu, kuriame minima Deimantė Kedytė, o pasiaiškinime nurodė, kad jam neuždrausta skelbti informacijos apie Deimantę Kedytę, nes teismo nuosprendyje nurodyta Deimantė Stankūnaitė. Šiuo klausimu teismas įspėja nuteistąjį, kad teismas įpareigojo neskelbti informacijos, susijusios su asmenimis, o ne su pavardėmis, todėl jokių papildomų išaiškinimų, išskyrus kaip įpareigojimo ar draudimo nevykdymo pasekmės, neteikia. Išaiškintina, kad pagal Lietuvos Respublikos probacijos įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 3 punktą, jeigu probuojamasis probacijos vykdymo laikotarpiu be pateisinamų priežasčių nevykdo probacijos sąlygų arba ir po papildomų probacijos sąlygų paskyrimo jų nevykdo ar padaro administracinį nusižengimą, už kurį jam taikyta administracinė nuobauda ir (ar) administracinio poveikio priemonė, arba nevykdo kitų įstatymų nustatytų pareigų, teismas probacijos tarnybos teikimu priima sprendimą panaikinti bausmės vykdymo atidėjimą ir vykdyti pagal nuosprendį paskirtą bausmę arba panaikinti lygtinį paleidimą iš pataisos įstaigos ir vykdyti likusią bausmės dalį.

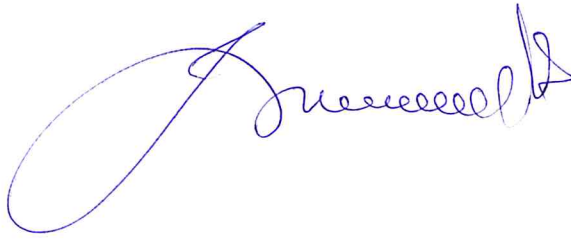
Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 362 straipsniu,

n u t a r i a :

nuteistojo Aurimo Drižiaus prašymą atmesti.

Nutartis per septynias dienas nuo gavimo dienos gali būti skundžiama Vilniaus apygardos teismui, skundą paduodant per Vilniaus miesto apylinkės teismą.

Teisėja

Ilona Mateikienė